

[Pürschel.]

Rigsdagsgruppe er det, denne Gruppe, der, i min Tid i hvert Fald, kun een eneste Gang er gaaet i Stykker ved en Afstemning her i Tinget — det var ganske vist ogsaa ved Afstemningen om Beværterloven.

Denne Regering kan naturligvis med en vis Ret sige, at den har det vanskeligt over for Landstinget, men Retfærdigheden byder dog at indrømme, at den i visse andre Henseender har det særdeles behageligt. Den har det meget nemt med Fagforeningerne, forholdsvis, sammenlignet med hvad en Regering af anden Farve vilde have, og den har det meget lettere med det store Gros af Tjenestemænd, end en Regering af anden Farve har det, saa det er nu ikke saaledes, at der ikke er Solstrejf over den bitre Tilværelse, dette Ministerium i øvrigt fører. Og saa kan den jo ogsaa glæde sig ved noget, jeg tror, man kan kalde det Storborgertække, som lejlighedsvis kan bidrage til at lette den Gangen her i Rigsdagen.

Jeg skal saa slutte med at sige, at det utvivlsomt vil være udmærket at faa Spørgsmaalet om Landets Forfatning taget op til Drøftelse, det kan ingen have noget imod, men Tiden er ikke just til at afskaffe den Garanti for Mindretallet, som Landstinget i Øjeblikket frembyder. Regeringens Ønske om at blive af med Landstinget har ikke noget med Demokrati at gøre, det er et rent partiegoistisk Standpunkt og i øvrigt Udtryk for en kortsynet Politik. Forslaget er, saaledes som det ofte er sagt, saglig slet begrundet og, hvad der jo ikke bør forbavse, fuldkommen idéforladt. Og dermed tror jeg ogsaa at have sagt, hvorledes jeg mener, at dets Skæbne bør blive.

Statsministeren (Stawning): Flere ærede Talere har besværet sig over, at der er saa kort Tid levnet i Henhold til Forretningsordenens Regler. Jeg forstaaer Forretningsordenens sidste Bestemmelser om Indskrænkning af Taletiden ved første Behandling derhen, at det er Hensigten i videst muligt Omfang at lægge den saglige Forhandling hen til Udvalgsarbejdet og til anden Behandling. Derfor kan jeg ikke se Berettigelsen af de kritiske Indvendinger, og jeg skal da for min Del heller ikke ved denne Lejlighed gøre saa syndelig mange Bemærkninger, idet jeg skønner det naturligt — saaledes som det ogsaa er Hensigten med Folketingets Forretningsorden —, at den friest mulige Drøftelse kan finde Sted netop mellem første og anden Behandling. Saa kan man synes om Formerne, saaledes

som de nu er valgt, eller ikke, men saadan har formentlig Hensigten været.

Jeg takker de fire ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til Forslaget eller Forslagets Princip, og jeg kan da for den Sags Skyld ogsaa udstrække denne Tak til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, der, selv om han nu holder paa et Tokammer-System, dog i den Tale, han ogsaa selv henviste til, har givet Udtryk for Ønsker paa en saadan Maade, at de ikke i alt for høj Grad fjerner sig fra mine Anskuelser.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen øvede ud fra ganske samme Synspunkter en drabelig Kritik og fik jo senere Følge af det ærede Medlem Hr. Holstein — Sammenspillet mellem de tre Fronter var altsaa i bedste Orden. De var fornærmede, ja, de følte sig ligefrem oprørt over, at Forslaget kun tilsigter een Opgaves Løsning. Forslaget er en Fornærmelse, siger man, og Grunden til denne Fornærmelse og Vrede er altsaa, saaledes som begge de ærede Ordførere gav Udtryk for, denne, at Forslaget ikke indeholder andet end Landstingets Afskaffelse. Ja, jeg maa jo forsøge at overleve den Vrede, som dette Kompagniskab lagde for Dagen. Maaske jeg i Forbigaaende turde sige, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der dog repræsenterer et efter Omstændighederne større Parti, vist uden Skade kunde være mindre overlegen; der er alligevel ingen, der føler sig truet af de Talemaader, han anvender, og ingen, der regner ham for en politisk Kæmpe.

Lovforslaget, som man altsaa kritiserer, har nøjagtigt den Affattelse, det maa have, naar man indskrænker sig til det praktiske Formaal, som Regeringen har valgt at sætte sig, nemlig at foreslaa Landstinget udsløttet. Dertil kan ikke kræves andet, end at Landstinget slettes i de Paragraffer i Grundloven, hvor Landstinget er omtalt. Saadan som Forslaget er formet, indeholder det, sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, kun een eneste Ting. Ja, netop — Landstingets Ophævelse, det, der er vor Hensigt. Vi har ikke lovet, at vi i dette Øjeblik vilde beskæftige os med alle Haande andre Ting end den ene, som er paatrængende, nemlig Landstingets Ophævelse, den, der har vist sig at være nødvendig for at faa de Arbejdsbetingelser, som man skulde mene, at Rigsdagen havde Krav paa.

Man har vendt sig imod den Paragraf, der omhandler Nedsættelsen af et Lovraad eller Udvalg. Ogsaa den Formulering er